

• IKO Nytt

2025
2

Instituttet nå og framover

side 4

Den viktigste bønnen

side 8

Navn til besvær

side 12

IKO-Forum

side 13

Illustrasjonen
er fra *Vår Far*

INSTITUTT FOR
KIRKE OG OPPVEKST

BESØKSADRESSE:

Bernhard Getz' gate 3,
0165 Oslo

POSTADRESSE:

Postboks 6624
St. Olavs plass, 0129 Oslo

TELEFON: 22 59 53 00

E-POST: post@iko.no

www.iko.no

DIREKTØR: Heidi J. Andersen

STYRELEDER: Kristine Aksøy

I REDAKSJONEN:

Elin Krogedal og
Heidi J. Andersen

LAYOUT: Wenche Spernes

TRYKKERI: Merkur Grafisk AS

I 2025 kommer IKO-nytt ut tre
ganger.

ISSN: 1890-9078

BANKGIRO: 3000 15 03827

VIPPS NR: 11592

Kjære IKO-venn! *Leder*

Pinsen er nettopp overstått. En høytid IKO har forberedt med to nye utgivelser: *Pinsefortellingen* av Kristin Gunleiksrud Raaum, og *Pinseaktiviteter* av IKOs dyktige medarbeidere. Begge livlig illustrert av Madelon Koelinga og beregnet på bruk i kirke og hjem. Anbefaler begge!

Hva skjer i IKO framover?

Det gjøres mye godt arbeid i IKOs barnehagenettverk – et nettverk for kristne livssynsbarnehager. Mange av dem står foran store økonomisk utfordringer, og IKO – i samarbeid med Hovedorganisasjonen KA – jobber aktivt for å fremme barnehagenes økonomiske interesser, så vel som å bistå faglig når det gjelder å formidle bibelfortellinger og de kristne høytidene.

En annen viktig satsing for IKO – Institutt for kirke og oppvekst er knyttet til Nasjonaljubileet Norge i tusen år. Her er vårt hovedmål å peke på hvilken betydning kristen tro og tradisjon har hatt for samfunnet vårt i 1000 år. Det jobbes blant annet med en oppfølger til *Arven etter Moster*. Den nye boka har arbeidstittel *Frå kristenrett til kyrkjerett* og skal komme i høst. Faglig sterke utgivelser som også er utmerket til bruk som gaver når personer skal markeres, fordi de sier noe om avsenderen så vel som mottakeren som får gaven.

Det er ikke til å stikke under en stol at IKO fortsatt har en anstrengt økonomi, og er avhengig av offer og gaver fra menigheter og privatpersoner. Så jeg takker alle gode "IKO-ambassadører" som gir, forteller om oss, framsnakker oss i ulike sammenhenger og jobber aktivt for at IKO fortsatt skal ha en plass i skjæringspunktet mellom kirke og samfunn. Vi befinner oss i det faglige krysset mellom praksis og teori, slik IKO har gjort i 80 år, og vi oppfordrer til å gi en 80-års gave i anledning jubileet vårt!

God sommer!

Trykksak
2041 0672

Heidi J. Andersen

Direktør IKO

70 % mener barn bør lære bibelhistorier

Tekst: Elin Krogedal/Bibelselskapet Foto: Benjamin Høyland

Ny rapport viser ny interesse for Bibelen i Norge.

● Basert på en ny, omfattende undersøkelse om holdninger til Bibelen i Norge, lanserte Bibelselskapet i slutten av mai rapporten «Gud er tilbake». Funnene viser store muligheter, skriver Bibelselskapet, men også dramatiske endringer. Alle som arbeider med kristen forkynnelse, undervisning og misjon vil ha stor nytte av innsikten.

Noen nøkkelfunn fra Norge:

- 27 % er interessert i å lære mer om Bibelen.
- 53 % eier en bibel – flere blant unge enn i gruppen 30–49 år.
- 3 % oppgir hellige tekster som viktig etisk veileder.
- 70 % mener barn bør lære bibelhistorier.
- Unge menn under 30 er blant de mest interesserte i Bibelen.
- Unge under 30 eier oftere en bibel enn aldersgruppen 30–49 år.
- Mange opplever Bibelen som meningsfull – særlig i møte med livets store spørsmål.

- De som leser Bibelen regelmessig, rapporterer økt nærhet til Gud og styrke i kriser.

Rapporten avdekker både skepsis og nysgjerrighet, og viser at tro og etikk i større grad hentes fra familie og personlige verdier enn fra kirke og hellige skrifter.

I IKO synes vi innholdet i rapporten er svært inspirerende! Den viser blant annet at det er en sammenheng mellom generell leselyst og bibellesning og at familien spiller en viktig rolle i møte med tro og etikk. Den viser at mange ønsker at barna skal lære bibelhistorier – uavhengig av om de har en egen tro, og at det er stadig flere unge som er interesserte i Bibelen. Det oppleves dypt meningsfull å være med å bidra til at barn og unge blir kjent med Bibelen. Og at IKO gjennom utgivelser, bokklubb og faglig arbeid kan bidra til tro, håp og undring – sammen med dere som jobber i kirken! Rapporten kan leses i sin helhet på bibel.no ●

Instituttet nå og framover

Optimisme og fart preger arbeidsdagene til IKOs dedikerte rådgiver-team.

Tekst og foto av Elin Krogedal

● Hva gjør en rådgiver på IKO? Det høres kanskje ut som rolige dager hvor man venter på telefoner eller mail med spørsmål som handler om barn og kirke. Men de som har kjennskap til IKOs rådgiver-team vet at de ikke sitter stille og venter. De er på farten, og kanskje mer travle enn noensinne med mange forskjellige prosjekter hvor de kan «gi råd» og dele av sin rike kunnskap og kompetanse om blant annet barn og unge, kirkelig undervisning og kulturarv. Det er Cathinka Dahl Hambro, Asbjørn G. Håkonseth og Marianne Gullhaugen (for tiden i studiepermisjon) som er IKOs rådgivere. De har nå landet godt i nye lokaler hos Bibelselskapet i

Oslo sentrum, og Cathinka og Asbjørn får presset inn et intervju like før IKOs representantskap kommer inn dørene.

IKO og 1000 års-jubileet

Cathinka Dahl Hambro er rådgiver, forsker og redaktør for Prismet. Hun er utdannet teolog og filolog og har en PhD i middelalderstudier. Cathinka har ansvar for instituttets arbeid med Nasjonaljubileet 2030 - Norge i 1000 år. I fjor var hun sammen med Torgeir Landro (NLA) redaktør for antologien *Arven etter Moster*.

Kristenrettens betydning i norsk kulturhistorie (2024), der hun også bidro med et kapittel. I tillegg utarbeidet hun undervisningsopplegg «Moster 2024 – Verdier i tusen år» for skolen på oppdrag fra Moster 2024.

Hvorfor er nasjonaljubileet viktig for IKO, Cathinka?

– Jubileet er en unik mulighet til å vise kristendommens betydning gjennom historien og for hvem vi er i dag som folk og samfunn. Det er en mulighet til å bygge ned fordommer og skape forståelse for at kristendommen faktisk har spilt en avgjørende rolle for vår samfunnsutvikling, og det er en mulighet til å avkrefte myter og misoppfatninger og drive viktig folkeopplysning.

Jubileet bidrar til viktig folkeopplysning

Kristendommen er helt avgjørende for hvem vi er i dag, for vår felles kulturelle identitet og for at vårt samfunn er som det er. Kristendommens innføring for 1000 år siden satte sitt preg på samfunnsstrukturer, politikk og økonomi, lov og

Cathinka Dahl Hambro er blant annet ansvarlig for IKOs arbeid med Nasjonaljubileet.

rett, kunst og litteratur, levevis og sedvaner, verdier og normer, tanker og ideer, virkelighetsoppfatning og forestillinger om evigheten.

– Dette er kanskje en selvfølge for mange, men ikke for alle, tror Cathinka. – Jeg mener vi nå har en unik mulighet til å vise betydningen av vår kristne arv og til å nå bredt ut. Folk er interessert i historie og kulturarv. Det viser fjorårets jubileer, da vi markerte at det var 1000 år siden innføringen av kristenretten og 750 år siden Magnus Lagabøtes landslov. Nærmere 20 000 mennesker tok turen til Moster i jubileumsuka i fjor. I tillegg fylte arrangementer knyttet til kristenretten og landsloven biblioteker, litteraturhus, kirker, kirkeakademier, museer og forelesningssaler over hele landet.

Mot 2030

Nasjonaljubileet er viktig nå og blir det mer og mer frem mot 2030. Det legges inn store ressurser i dette jubileet fra mange hold, og det kommer til å prege kultur, politikk, undervisning, forskning – ja hele samfunnet i lang tid.

– Hvis IKO skal spille en rolle som en samfunnsaktør og kunnskapsbedrift er det viktig at vi kjenner vår besøkestid og er med på dette gjennom å drive viktig folkeopplysning i skole, menighet og samfunnet for øvrig.

Bokprosjektet Arven etter Moster var sentralt i arbeidet ditt i fjor, hvordan jobber du og dere videre med jubileet?

– Vi jobber videre med flere bokprosjekter: senere i år kommer boken *Frå kristenrett til kyrkjerett* av Egil Morland, som vil utgjøre bind to i en bokserie knyttet til jubileet (der *Arven etter Moster* var bind 1). Selv har jeg to bokprosjekter på gang: det ene er en biografi om Olav den hellige for barn i aldersgruppen 9-11 år. I tillegg fikk jeg i fjor forfatterstipend for å skrive boken *På sporet av Sankt Olav i norske legender og sagn*, og dette arbeidet er jeg så vidt i gang med. I forbindelse med dette prosjektet har IKO inngått en offisiell samarbeidsavtale med Nasjonaljubileet 2030, og har blitt del av deres offisielle nettverk.

Vi har også flere søknader inne til prosjekter knyttet opp mot jubileet, som er rettet mot skole og menighet.

Hva har vært høydepunktet så langt i arbeidet med jubileet?

– Det har vært flere. Det var veldig morsomt å jobbe med aktivitetsheftet for skolen, og ikke minst at det har blitt så godt mottatt og blitt tatt i bruk mange steder. Men det er ikke til å komme fra at arbeidet med *Arven etter Moster* var et stort høydepunkt; både det å få jobbe med et team av veldig gode forskere og med min egen forskning til boken var kjempegøy. Og så toppet det seg rett før jul i fjor da jeg ble tildelt forfatterstipend!

Hva er dine drømmer for IKO framover?

– At IKO skal komme seg tilbake på høyden igjen etter de økonomiske nedgangstidene, så vi kan fortsette med det spennende og viktige arbeidet vi gjør. Når det gjelder tusenårsjubileet mer konkret, er det min drøm at vi i 2035 kan se tilbake på jubileet og være stolte av at vi har vært med på å nå ut til hele folket og fått også folk som ikke er kristne – enten de tilhører andre trossamfunn eller er ikke-religiøse – til å forstå hvor viktig vår kristne arv er for hvem vi er i dag som folk og samfunn.

Boken *Kristne høytider i barnehagen* er skrevet av Håkonseth og er blitt et uunværlig verktøy i både barnehage, kirke og skole.

Asbjørn G. Håkonseth jobber med de yngste aldersgruppene.

Kirkelig undervisning og læring

Asbjørn G. Håkonseth har master i kirkelig undervisning, har erfaring som kateket og har skrevet flere bøker. Han leder IKOs barnehagenettverk, og er opptatt av å skape tverrfaglig utvikling mellom barnehagefag og kirkelig undervisning.

Hva skjer med fagfeltet kirkelig undervisning og læring?

– Mange i Den norske kirke merker at det blir færre ressurser til å legge til rette for arbeid for barn og unge.

Hvilke konsekvenser vil det ha for kirken framover?

– Vi som jobber med barn, unge og kirkelig undervisning, må jobbe godt for å finne en god balanse mellom planlegging og gjennomføring av aktiviteter, og utvikling av vår egen kompetanse. Fagfeltet kirkelig undervisning vil fortsatt være blant de viktigste fag-områdene i kirken, og vi som utgjør fagfeltet, både i menighetene og på kompetansesentre slik som IKO, må jobbe sammen for å holde det levende, oppdatert og relevant.

Vi jobber også videre med både kompetansesamlinger som videreføring av Trosopplæringskonferansen, og digitale kompetansetiltak slik som Antimobbekonferansen for konfirmandtlærere som vi hadde nå i juni.

Hvilken rolle kan IKO spille?

– På IKO jobber vi mye med å vurdere og kvalitetssikre undervisningsmaterieell, forskning og andre ressurser, og det skal vi fortsette med. Når menighetene opplever en nedgang i ressursene, blir det desto

Sammen med Jens Bjelland, direktør for politikk i Hovedorganisasjonen KA, har Asbjørn G. Håkonseth arbeidet for vilkårene for Åpen barnehage. Her etter en deltakelse i en spørretime på Stortinget i mai.
Foto: Øystein Dahle, KA

hager. Nå har vi nettopp fått en midlertidig seier i Stortinget for at finansieringen for åpne barnehager skal være mer forutsigbar!

– Et annet viktig stikkord er livsmestring. IKO samarbeider med flere menighetsbarnehager og med OsloMet om et kompetanseprosjekt for barnehageansatte om livsmestring. Innenfor dette temaet har barnehagefag og kirkelig undervisning mye å lære av hverandre, og det er utrolig spennende å jobbe tverrfaglig med livsmestringsbegrepet.

Hva er dine drømmer for IKO framover?

– Jeg elsker jobben min, og de interessante møtene jeg har med barnehagelærere, kateketer og andre fagfolk som vil være med på å gi rom for tro, håp og undring til de barna og ungdommene vi treffer. Jeg drømmer alltid om nye, spennende prosjekter som kan bidra til å oppfylle visjonen til IKO: Å skape rom for tro, håp og undring. Og av og til drømmer jeg om å avslutte noen av de mange prosjektene også! ●

viktigere at IKO kan bidra med kvalitetsutvikling og en kanal for å videreutvikle lokale ressurser til noe som kan brukes av flere.

Barnehagepolitikk

Hva er de viktigste stikkordene i IKOs arbeid for barnehager akkurat nå?

– Akkurat nå handler mye om barnehagepolitikk, på vegne av medlemsbarnehagene. Stortinget har vedtatt

endringer i barnehageloven, og gitt lovnad om mer treffsikre pensjonstilskudd til barnehager som har vært i drift lenge. Det gjelder mange av menighetsbarnehagene, og derfor er det veldig viktig for oss.

I den politiske prosessen har jeg brukt mye tid på å tale de åpne barnehagenes sak. Flere av barnehagene i IKOs barnehagenettverk er åpne barne-

Den viktigste bønnen

Denne våren har Brage M. Midtsund og Bon Tomme Håland blitt kjent.
Det er bønn som har bragt dem sammen.

Tekst og foto av Elin Krogedal

● I 2024 ga IKO ut heftet *Be uten ord*. Det ble godt mottatt og måtte snart trykkes opp i nytt opplag. Samtidig kom det ønske om et «søsterhefte» med bønner Vår Far. Både konfirmanter og andre som jobber med barn og unge i kirken, uttrykte at Vår Far er den viktigste å kunne formidle til barn og ungdom – og det er mange som ikke kjenner den. Brage er kapellan i Ullensaker menighet og digitalprest i Borg bispedømme, og han er mye sammen med ungdommer. Han er hovedforfatter av konfirmantopplegget Delta, som brukes av tusenvis av konfirmanter hvert år. Bon Tomme Håland er illustratør. Mange kjenner kanskje streken hans fra bildebøker sammen med Tore Thomassen, magasinet

STREK og en lang rekke andre illustrasjonsoppdrag. Nå jobber Brage og Bon Tomme sammen om heftet *Be Vår Far*, som snart kommer ut på IKO-forlaget.

Mer bønn

Brages erfaring fra jobben som prest, er at folk – både unge og eldre – er opptatte av bønn, og kobler det å be sterkt til å tro.

– Det er lett å snakke med folk om bønn, samtalerne jeg har gått til, sier Brage.

– Og erfaringen min er at folk ber mer enn de er bevisst på selv. Hvert år synger jeg barne-sangen «Kjære Gud, jeg har det godt» sammen med konfirmantene mine. Og alle synger med! De kan den bønner.

Trengs det enda flere utgivelser om bønn, Brage?

– Ja, svarer han kontant. - Vi må snakke mer om bønn – vi trenger det. Jeg trenger det. Og ved å jobbe med Vår Far, Herrens bønn, oppdager jeg stadig nye ting. Den inneholder den nære tilknytningen til Gud og den former oss. Alle bør lære seg den. Ber du den, kan du kalle deg kristen.

En bedende familie

Bon Tomme er over gjennomsnittet opptatt av bønn. Han forteller at oppveksten har preget hvordan han selv forholder seg til bønn.

– Jeg vokste opp i en bedende familie. For oss var det veldig naturlig å be, og som voksen har jeg tatt med meg det og gjort det til en del av mitt liv. Med mine foreldre som eksempel har jeg sett at frukten av bønn er god, og det er min erfaring også.

Hva kan bønnen gjøre?

– En av bønnens effekt er at det forandrer blikket vårt, det forandrer hvordan vi ser på folk. Jeg lærte dette av en tidligere kollega. Han fortalte at hvis han visste at han måtte inn i vanskelige samtaler, kanskje med noen han ikke likte så godt, forsøkte han å huske å be for den andre først. Det gjorde alltid noe med situasjonen. Så husk det; be for mennesket først. Omsorgen for mennesket blir større og da er det fort at den vriene situasjonen lettere kommer til en god løsning.

Bon Tonne leser ofte bøker om bønn og trekker fram et sitat han har spart på:

– Det finnes et sitat av svenske Per Mases som jeg er glad i: «Vi er skapt til å puste inn Guds kjærlighet i bønnen, og til å puste den ut igjen i vår måte å leve på».

Har du et bønneforbilde, Bon Tomme?

– Jeg har to. Mor Vigdis, min egen mor. Og så blir jeg inspirert av Mor Teresa. Jeg anbefaler boken om henne: *Når bønn blir liv*.

Barnas tillit til Gud

Brage har Jesus som sitt bønneforbilde.

- Det må bli Jesus. Han ga oss bønnen Vår Far, som har blitt så viktig. Og han ber til Gud når alt er på det mørkeste. Jesus viser at han ikke er aleine. Og barna mine er også forbilder. Vi ber masse sammen, både kveldsbønn og fritt. Det er oftest jeg som ber, men av og til kliner de til og ber om det helt enkle i livet, og dermed viser de en tillit til Gud som jo er det også jeg ønsker å ha. Det er jo det det handler om: Tillit.

Heftet *Be Vår Far* kommer ut på IKO-forlaget høsten 2025. Det passer for store barn, ungdommer og voksne og er en måte å lære bønnen på og forstå innholdet i den. Men du kan lese bønnen allerede i dag. Den står i Bibelen i Evangeliet etter Matteus, kapittel 6, vers 9-13. ●

Prest Brage Molteberg
Midtsund lærer
om bønn fra
barna sine.

Bønn har alltid vært sentralt i Bon Tomme Hålands liv. Han har funnet fram til gode bønnepraksiser han kan lene seg på.

Bønn i barnas hverdag

Når bønn og barnebøker knyttes sammen skjer det noe bra!

Av Ingvil Lauvland

- Å bidra til tro i hjemmet er et av IKOs oppdrag. Vi lager bøker med bibelfortellinger, høytidsstoff, etiske problemstillinger, har en egen tannpusseviser og tallerken og kopp med bordvers på. Målet er å tilgjengeliggjøre troen og knytte den til hverdagslige gjøremål.

Vi vil bidra til at også bønn kan få plass i hverdagslivet – mellom barnehagelevering, middagssøl og fotballtreninger. Noe av det gode med bønn er at det ikke trenger å være én ting, og at den kan få plass i ulike deler av dagen og uka. Det går an å be fritt, og det går an å be en ferdiglaget bønn. For noen er bønn vanskelig. Det kan oppleves krevende å sette av tid til det, kanskje er det uvant, eller en vet ikke hvilke ord som skal brukes. Vi ønsker å formidle bønner som kan være fine å lære seg og lese sammen, og vi vil vise at det finnes mange måter å be på. Eksempelvis har vi denne våren gitt ut *Vår Far* i en bok for de minste. Her knyttes bønnen til en historie om en sulten rev som får sine ønsker oppfylt på en måte han ikke hadde forventet. Gjennom en barnlig strek og humor kan barna få et forhold til bønnen. Der begrepene kanskje blir fremmede eller ikke gir helt mening for de minste, spiller illustrasjonene en viktig rolle.

For de litt eldre barna og ungdommer fins *Be uten ord*, som er en veiledning i hvordan bønn kan foregå på ulike måter – til og med helt uten ord! Man

kan være stille, synge, løpe, rope, smile eller gråte til Gud. Boka viser at Gud vet hvordan vi har det og hva vi tenker på – også når vi ikke bruker ord.

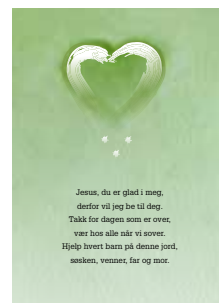
Den voksne leseren kan hente inspirasjon i *Tanker om tro for travle foreldre*. Her tar forfatter Anna Runesson oss med inn i 32 reflekterende tekster og bønner som på en klok måte knytter bibeltekster til hverdagslivet. «Når mannen min og jeg i dag ser tilbake på småbarnstiden, så blir vi forundret over hvor mye vi lærte, både om oss selv og om Gud», sier Runesson. Boka tilbyr interessante betraktninger, livsglede og latter i en langt fra flekkfri tilværelse.

I *Takk for denne dagen* kan foreldre få hjelp til å lære kveldsbønner de kan synge for barna fra de er helt små.

En vakker gave til fødsel, dåp

eller bursdag. Fra fadder, familie, venner eller menighet. En QR-kode med innspilling av sangene følger med i heftet.

Håpet er at bøkene fra IKO skaper rom for tro, håp og undring. Gjerne midt i dagligdagse gjøremål og det herlige hverdagskaoset. Bøkene våre knyttet til bønn kan være en god måte å introdusere barnet for nye og kjente bønner og kan vise at bønn skjer på forskjellige måter. ●

Navn til besvær

Diskusjonen om IKO-navnet har gått mange runder.

Av Kristin Norseth

● I 1948 ble Kristelig Pedagogisk Kontor (1945) omdøpt til Institutt for Kristen Oppseding. En smule diskusjon om ordet «oppseding» hadde det vært. Men samnorsk var i vinden, og ordet oppseding klang godt både på bokmål og nynorsk. Begrepet hadde fremtiden for seg, mente man den gang. Så feil kunne man ta. I 1987 stod en vurdering av IKOs navn på Instituttstyrets dagsorden (IS 10/87). I saksdokumentet viser Finn Wagle, daværende styrer, at «oppseding» skapte «en unødig høy terskel» til IKOs arbeid. Ordet var særlig problematisk på bokmål, men nynorskfolket hadde heller ingen forkjærlighet for det. Det virket «fremmed og gammeldags», og enkelte opplevde det i retning «mørkemenn», skriver han. Men IKO var blitt et merkevarenavn, så hva da? Hva kunne det erstattes med?

IKO betyr ...?

Samme spørsmål opptok lektor Agnes L. Holthe ved Gerhard Schønings skole i Trondheim. Når hun i sin kristendomsundervisning i realskole og ungdomsskole kom til avsnittet om IKO, hadde hun gjennom mange år forsøkt å forklare sine elever hva forkortelsen betydde. Men hun strevde. I brev til IKO av 1. oktober 1980 siterer hun sju svar gitt av elever under en skriftlig prøve:

1. Institusjon for norsk oppsedelse
2. Institutt for kristen oppseiing
3. Institutt for kristen oppstand
4. Institutt for kristen oppseding
5. Institusjon for kristen oppbygging
6. Institusjon for kristelige organisasjoner
7. Institutt for kristen oppsetning

Holthes hjertesukk

Dette, mente Holthe, var et bevis på hvor fremmed ordet «oppseding» var for norsk ungdom. Og bedre stod det ikke til blant voksne, hevdet hun. En prestefrue fortalte henne en gang at det skulle være ofring i kirken til «Institutt for kristen Oppseiing». Dette var bakgrunnen for at hun spurte: «Er ikke tiden inne for å skifte ut oppseding med for eksempel opplæring.» Ordet kunne godtas både av nynorsk- og bokmålsfløyen, det ivaretok Instituttets målsetning, og man behøvde ikke endre bokstavene, mente hun og avslutter med «et hjertesukk til slutt: Tygg litt på mitt endringsforslag». Og føyer til et PS: «Jeg håper på å få en reaksjon på dette brevet. Undres på om jeg vinner gehør for mitt forslag.»

Enda et forslag

Om lektor Holthe fikk respons, vites ikke, men gehør for forslaget fikk hun ikke. Først sju år senere kom navnesaken på styrets bord. Da var det internt i staben man følte behov for et navneskifte; eksisterende navn forsterket etter ansattes mening Instituttets kommunikasjonsproblemer. Styrets meningsutveksling førte ingensteds. Det lå kanskje i kortene. Saksfremlegget avsluttes slik: «Til velvillig overveielse: IKO – Institutt som Klarer Oppgavene!»

Endelig

Så gikk tiårene, og i 2024 skjedde det. Institutt for Kristen Oppseding ble til Institutt for Kirke og Oppvekst. Det var det ikke mange som hadde foreslått før. ●

Mellom kirke og samfunn – også i fremtiden

I mai tok **Finn Wagle**, **Erling Pettersen** og **Erling Birkedal** sammen med IKO-staben initiativ til å samle flere andre tidligere IKO-ansatte for å uttrykke sin støtte til det arbeidet som IKO driver for fremtiden. Møtet kalte de for «IKO-forum».

● Med mange tidligere ansatte og IKO-ressurspersoner til stede, var det ikke fritt for mimring om hvilken sterk posisjon IKO har hatt gjennom de åtti årene instituttet har eksistert. Men med tilbakeblikket fulgte det også et framoverblikk for IKO:

Finn Wagle, som var instituttstyrer på IKO på 1980-tallet og senere biskop i Nidaros, holdt fram hvordan plassen for IKO har vært i skjæringspunktet mellom kirke og samfunn. Og selv om både samfunnet har fått et nytt, norsk vi med et større mangfold, og et nytt kirkelig vi har vokst fram i takt med utviklingen av rådsstrukturen i Den norske kirke, er det fortsatt en viktig plass for IKO å ha sitt virke – mellom kirke og samfunn.

Deltakerne på IKO-forum fikk også en oppdatering på hvilke viktige prosjekter som rører seg på IKO for tiden, for eksempel om det barnehagepolitiske arbeidet og forberedelsene til Nasjonaljubileene 2030. ●

Disse tre tidligere IKO-direktørene har fortsatt et sterkt engasjement for IKO.

Antimobbekonferansen

● Den første torsdagen i juni arrangerte IKO Antimobbekonferansen for konfirmantlærere. Den digitale og direkte sendte konferansen hadde innlegg fra forskere, konfirmantlærere og representanter fra ungdomsdemokratiet i Den norske kirke og ble avsluttet med en panelsamtale. Ida R.

Sjursø og Johannes N. Finne, fra Læringsmiljøsentret UiS snakket om mobbing som fenomen. Andre bidragsytere var Morten Holmqvist, Kristine Lund Almås, Brage Midtsund, Tor Olav Gauksås, Runar Myrnes Balto og Elise Skjærven Aas. 180 påmeldte deltakere kunne følge «sendin-

gen» som ble ledet av Asbjørn Håkonseth.

Konferansen ble holdt i samarbeid med Fagforbundet og støttet økonomisk av Partnerskap mot mobbing og OU-samarbeidet på KA-sektoren, slik at den kunne være gratis. ●

Prismet er ute med nytt nummer!

● Det nye nummeret er en dobbelutgivelse som handler om Kulturarv i Norden: *Lim eller oppløsningsmiddel?* inneholder åtte ulike bidrag om kulturarv i dansk og norsk skole. Hva er egentlig kulturarv? Hvilken plass har det i undervisningen? Eller, har det noen plass i undervisningen? Hva lærer dagens skoleelever om sin kristne og humanistiske arv? Det er spørsmål som på nytt har blitt stilt og diskutert i Norge denne våren, og som gjør dette nummeret ekstra relevant. Tidligere i år kom kunnskaps-

minister Kari Nessa Nordtun på banen og varslet grep for at norske barn skal lære mer om sin egen historie og kulturarv i skolen. I regjeringens nye prioriteringer som ble lansert i februar i år, står det at regjeringen skal «[...] styrke læringen om vår felles historie, kulturarv og tradisjoner for å gi felles referanser og forsterke skolen som fellesarena i Norge.» Gjeste-redaktører for nummeret er Per Anders Aas (OsloMet) og Keld Skovmand (NTNU). ●

Bibelen i skolen

– vi gir norske lærere superkrefter

Over 1200 norske lærere har det siste året tatt i bruk Bibelselskapets ressurser og undervisningsmateriell til grunnskolen. Materialet inkluderer undervisningsopplegg, filmer og en interaktiv tidslinje med 54 bibelhistorier.

Alt er tilpasset læreplan og kan anvendes både i KRLE, norsk, samfunnsfag og kunst og håndverk.

Tips en lærer - alt er gratis
bibel.no/skole

 Bibelselskapet

Bli med i klubben! biKo

Bokklubb for
kristen tro,
håp og undring

Tidligere

DÅPSKLUBBEN

Tripptrapp

- Biko – Bokklubb for kristen tro, håp og undring (tidligere Dåpsklubben Tripp Trapp) sender ut bøker, spill, leker og musikk til tusenvis av barn flere ganger i året.
- Klubben er for deg som ønsker at barn du er glad i skal få møte og lære om kristendom og tro. Ofte er det foreldre, faddere eller besteforeldre som melder barnet inn i klubben.
- For barn fra 0-15 år.

«Et av barna våre fikk medlemskap i gave av en fadder, og vi har virkelig satt pris på pakkene! Nå når vi vet hvor bra det er, er det ingen tvil om at vi vil fortsette med klubben dersom fadderen skulle bestemme seg for å avslutte abonnementet.»

Fredrik R., pappa

«Klubben har hjulpet meg med fine, tilpassede gaver til fadderbarnet mitt gjennom alle år. Setter stor pris på det og anbefaler det varmt til andre.»

Eva K., fadder

biKo • FORLAGET
Les mer på biko.no

